

TRAGEDIEN i Anarisfjällen.

De två förolyckade stockhol-
marnas lik förda till Östersund.

Länsnotarie E. Fontell uttalar sig om olyckan.

Liken efter de förolyckade stude-
randena Freese och Sjöstrand fors-
lades på onsdagen från fjällen ned
till Bydalen. Transporten, som för-
rättades av I. 5:s furirskola, skedde
medelst skidkälkar. Från Bydalen
ned till Hallen transporterades liken
medelst hästskjutsar och fortsätt-
ningen in till Östersund pr bil.
Transporten, med vilken följde även
länsnotarien Fontell, vilken som
länsstyrelsens ombud deltagit i span-
ningsarbetet, samt löjtn. Müllern och
serg. Sandgren, anlände hit till Ös-
tersund vid 12-tiden på natten. Liken
insattes då i bårhus och komma ef-
ter här undergången balsamering att
om någon dag vidarebefordras till
Stockholm.

Vi ha haft tillfälle till ett kort
samtal med länsnotarien Fontell om
hur spaningsarbetet bedrivits samt
om de förhållanden, varunder olyc-
kan sannolikt inträffat. Den hypo-
tes rörande olyckan, som med utgå-
ende från de gjorda olika iakttagel-
serna synes sannolik, överensstäm-
mer med den vi tidigare framkastat.
Det är fastslaget, att det förolyckade
sällskapet jämförelsevis sent lördag-
en den 12 — närmare bestämt vid
2—3-tiden på middagen — varit inne
och vilat i stugan vid östra Fångvat-
net. Det synes inte kunna råda nå-
got tvivel om att sällskapet utgått
från att det fanns en hydda vid nor-
ra ändan av Anasjön, där man be-
räknade att söka läger för natten.
Med kännedom om att de lämnade
stugan vid östra Fångvatnet så sent
på dagen, var det tvivelsutan redan
mörkt då man nådde fram till nor-
ra ändan av Anasjön.

Den hydda, som tidigare funnits
där, är emellertid sedan något år
riven.

Hur länge sällskapet här sökt
efter den försvunna hyddan innan
de insågo att den ej längre fanns el-
ler att sökandet i varje fall var ut-
siktslöst, kan man ju inte ha någon
uppfattning om. Stormen hade emel-
lertid redan under eftermiddagen ö-
vergått till ganska rätt nordlig orkan
och det vill av allt att döma synas
troligt, att sällskapet, då de släppt
förhoppningen om att påträffa hyd-
dan vid Anasjön, helt enkelt blåst
med vinden längs med det här be-
fintliga sjösystemet Anasjön—Bred-
sjön—Hornasjön. Hur hård stormen
 varit kan man förstå av att de för-
olyckade ynglingarnas skidor som
visserligen voro hela, voro alldeles
rundslitna, tydligen av att man
bromsat med dem. Av det ena paret
stavar var den ena staven bruten
vid trissan — denna stav hängde då
liken påträffades på Freeses rygg-
säck — och å det andra paret var ena
trissan svårtskamfilad — av broms-

ning. Ett skidspår, som man tänkte
sig kunna vara efter föraren, har
påträffats strax söder om den plats
där liken lågo. Trots det spåret på
denna plats bär uppför, visar det sig
att den åkande bromsat — något som
även det vittnar om hur hård stor-
men måste ha varit. Man har form-
ligen blåst fram.

Det synes inte troligt, säger hr
Fontell, att sällskapet haft känne-
dom om den hydda som finnes vid
sjön Smalingen. Man har endast följt
med vinden, möjligen i hopp om att
kunna arbeta sig fram till Glen.

Att här närmare redogöra för hur
spaningsarbetet bedrivits torde vara
överflödigt, då detta tidigare i stort
framgått av de publicerade rappor-
terna från den militära spanings-
styrkan. Alltnog, spaningarna ha
bedrivits fullt systematiskt och om-
rådet har etappvis noga genomfors-
kats av militärstyrkan och lapparna
samt de andra hjälpexpeditionerna i
nära samarbete. En förberedande
rådplägning hölls mellan hr Fontell,
ledningen för militärkommandot
och lapparna, därvid diskuterades
de omständigheter ifråga om vind-
riktning etc. som kunde inverkat på
det försvunna sällskapets val av väg.
Den ena av de närmast sannolika
möjligheterna var att de fortsatt
rakt fram åt Hosjöbottnarna och
därvid grävt ned sig någonstans för
att få lä för vinden. Den andra möj-
ligheten var att de fallit undan för
vinden och gått med denna, alltså
över Anasjön—Smalingen—Bredsjön
—Hornasjön.

För att icke lämna något oförsökt
beslöt man att gå efter dessa två lin-
jer. Den ena expeditionen undersök-
te terrängen mot Gestvalen och i
denna grupp deltog även bröderna
till de två försvunna ynglingarna
Freese och Sjöstrand med fyra man
från Vallbo. Den andra expeditionen
tog den västligare leden och en tred-
je grupp, bestående av lappar, sän-
des längre söderut mot Hanåshögen.

På hemväg från måndagens spa-
ningar nåddes expeditionerna av
meddelandet om att man funnit två
av de försvunna. Den som kom med
budskapet var en lapp från det säll-
skap, bestående av 10 å 12 lappar,
som upptäckt de två stockholmsyng-
lingarna. Platsen, där de påträffades,
var belägen ungefär 14 km. sydväst
om Hosjöbottnarna och väster om
Nimmerfjället. Lapparna hade på
intet sätt rubbat liken, de hade en-
dast gått omkring de funna för att
söka övertyga sig om vilka de voro,
och lät allt förbli orubbat i sitt läge
i avvaktan på att länsnotarien Fon-
tell skulle få tillfälle företaga erfor-
derliga undersökningar. Även den
geografiska bestämningen av fynd-
platsen var något osäker. För